

Sygn. akt II K 835/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Świtalska - Forenc

Protokolant: sekr. sąd. K. Kaczmarek

w obecności Rej. Prokuratora: Włodzimierza Gusty

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 21 października 2019 r.

sprawy **R. Ś.**, ur. (...) w Ł., s. S. i J. z domu W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 03maja 2019 roku o godz. 8.50 w miejscowości W. gm. D. woj. (...) poruszał się po drodze publicznej jako kierujący samochodem m-ki B. nr rej. (...) nie stosując się do decyzji KT.5430.7.407.2011.2012 z dnia 09.02.2012 roku Starosty (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o czyn z art. 180a kk

- 1) oskarżonego **R. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 180a k.k. wymierza mu karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy określeniu wartości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
- 2) na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 kk orzeka wobec R. Ś. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
- 3) pobiera od oskarżonego 80 (osiemdziesiąt) złotych opłaty i zasądza na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 835/19

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez R. Ś. jest wysoki. Wiedząc, że ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdem zdecydował się na jego prowadzenie, tym samym wykazując lekceważący stosunek do orzeczenia organu państwowego. Orzeczenie to zaś było konsekwencją przekroczenia przez R. Ś. dozwolonej ilości punktów karnych za wykroczenia drogowe.

Wysoki jest również stopień winy oskarżonego. Postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa. Oskarżony z pełną świadomością kierował pojazdem nie mając do tego uprawnień, do tego jeszcze popełniając w tym czasie wykroczenie przekroczenia dozwolonej prędkości.

Sąd na korzyść oskarżonego poczytał mu jednak przyznanie się do winy. Na niekorzyść Sąd poczytał mu uprzednią karalność za czyn z art. 180a kk.

Wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 180a kk kara 80 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć cele wychowawcze wobec oskarżonego i czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 kk Sąd był zobligowany do orzeczenia wobec R. Ś. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd orzekł zakaz na okres 1 roku. Za skierowanym wnioskiem o wydanie wyroku w trybie art. 335 § 3 kpk Sąd dopuścił się jednak pomyłki, polegającej na określeniu pojazdów, których oskarżony nie może prowadzić wskazując, iż mają być to pojazdy mechaniczne w strefie ruchu lądowego, podczas gdy ww. przepis nie przewiduje takiej możliwości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 616 § 2 pkt 1 i 2 kpk, art. 618 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 70 złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to kwotę składają się koszty uzyskania opinii z KRK o oskarżonym oraz ryczałt z tytułu doręczeń.

W tym miejscu wskazać należy, że na wszystkie wymierzone kary i środki karne skazany wyraził zgodę dobrowolnie poddając się karze.